

Jan Karas – scénář k audio reportáži

Souzen za poslech rádia

1.vstup (Honza) :

Jan Karas se narodil v Pičíně u Příbrami v roce 1937. Prožil tam první roky svého života. Pocházel ze 4 dětí jako druhý nejmladší. Rodina pana Karase měla možnost se přestěhovat do pohraničí, kde mohli začít stavět a hospodařit. Vybrali si Mnichov u Mariánských Lázní. Děti zde začaly chodit do školy a rodiče hospodařit. To trvalo do roku 1950.

28 sec.

Pan Karas:

12:35 – 13:00

Došlo to tak daleko, že prostě dobrovolně jsme museli vstoupit do JZD. Naši říkali, že se to nedá utáhnout a zakládalo se tam JZD., Tak dobrovolně vstoupit do JZD. dobrovolně musíte vstoupit do JZD – tak to bylo formulovaný.

25 sec.

2.vstup (Petra) :

A bylo ještě hůř. Pan Karas s tatínkem se zapojili do skupiny, která šířila letáky. Po nějaké době je dva ze skupiny udali na policii. Pana Karase zatkli když mu bylo 16 let, jeho tatínek se ještě týden schovával po lesích a nakonec se šel také přihlásit. Pan Karas byl ve vězení 3 měsíce. Pro mladého chlapce to byl šok.

23 sec.

Pan Karas:

25:54 – 26:24

V tom vězení taky, protože tam jste nevěděli, třeba když jsem šel na výslech – tak zavázali oči, zatočili se mnou na všechny strany světovým dali ruku na zábradlí a říkali, teďka začíná schod, bude jich 9, když se chodilo na výslechy, tak jsem nevěděl, kam, no. No a zase když jsem přišel, rozvázali a na celu a hotovo.

30 sec.

3.vstup (Lenka):

Asi po roce byl souzený znovu. Poslouchal rádio Svobodná Evropa. Ale tehdy chodily žňové hlídky, které kontrolovaly, co se kde děje. Jeden člen hlídky postával pod oknem a zaslechl rádio. Následně pana Karase udal.

15 sec.

Pan Karas:

10:49 – 11:09

Tak jsem byl zase souzenej v 54 roce, přesně nevím ten datum, a tak jsem dostal 4 měsíce nepodmíněně, Měl jsem jít jako sedět do vězení, tak jsem se odvolal, no tak mi to změnili pak na 1 měsíc podmíněně na rok.

20 sec.

4.vstup (Terka):

Hospodaření se jim nedařilo. Tak se nakonec pan Karas odstěhoval do Mariánských Lázní, kde nejprve pracoval v lázních jako topič. Pak se seznámil se svou manželkou a potřeboval lépe placenou práci. Jeho kamarád mu pomohl sehnat práci v ČSAD, kde pracoval 32 let. Odškodnění za odsouzení se dočkal až v roce 1989. Byli jsme moc rádi, že si na nás pan Karas udělal čas a vyprávěl nám svůj zajímavý smutno veselý příběh.

Věta, se kterou se s námi rozloučil, nám ještě dlouho zněla v hlavě.

30 sec.

Pan Karas:

1:18:43 - :18:50

Když někdo umí, tak umí. Když někdo neumí, tak se musí snažit, aby uměl..

7 sec.